Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine
Titel:	BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine (1812-10-22/1812-10-23)
Citation:	Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine: ”BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine (1812-10-22/1812-10-23)”, i *Brevvexling fra J. L. Heibergs Reise til Sverige i Efteraaret 1812*, Cohens Bogtrykker, s. 52. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001990082-000-shoot-L0019900820000019.pdf (tilgået 18. april 2024)
Anvendt udgave:	Brevvexling fra J. L. Heibergs Reise til Sverige i Efteraaret 1812
Ophavsret:	Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine, *Brevvexling fra J. L. Heibergs Reise til Sverige i Efteraaret 1812,*

Kjøbenhavnd. 22de Octb. 1812.

Gud være evig lovet at du er i Stockholm! min egen, kjere Ludvig! en tung Steen er faldet af mit Hjerte siden i Gaar Aftes da vi fik dit kjere Brev med denne glædelige Efterretning. Tuxen og Reinhart var her, Weyse og Bruun kom strax efter, de -toge alle Deel i vor Glæde, og beder alle hilse dig. G. havde selv været paa Posten efter Brevet, og ogsaa opledet sine fattige syngende Piger ligesom sidst. — Jeg takker dig tusinde Gange for dit Brev fra Dalbyholm. Det gjør mig ret grumme ondt at jeg gjorde dig Bebreidelser for dit Brev fra Helsingborg, der kom saa længe efter at vi havde ventet det. Men det var i min store Angest for dig, og jeg haaber du nu for længe siden har faaet et følgende Brev, hvori jeg beder dig om Forladelse, og at du har tilgivet mig min Uret. Saavidt det er dig muligt, saa bliv ved at skrive saa ordentlig som hidtil, om du kan saa skriv to Gange om Ugen ligesom vi skriver til dig, om det end undertiden kun skulde være nogle faae Linier. Du kan slet ikke forestille Dig hvor dine Breve glæder os. Det er det eeneste, som hjælper os at kunde udholde din Fraværelse. Vi loe saadan i Aftes over det deilige Selskab du havde været i paa Strömsberg. De tossede Frøkener og den rare Musik syntes vi at see og høre. Dog blandede der sig for mig en veemodig Følelse deri. Jeg syntes at see min Ludvig staae eensom i Vinduet, og ønskede at jeg dog, hver Gang du saadan maa staae forladt, i en tosset Kreds, kunde flyve hen og staae ved din Side, usynlig for alle de andre og holde en s. 53lille Snak med dig. — Det glæder mig at tænke paa at du boer prægtig og har det godt hos Taubes. Fortæl mig hvordan de omgaaes dig. G. har bragt mig et lille Kort over Stockholm, for at jeg skal kunde see hvor du gaaer hen, og hvor skjøn en Udsigt du har fra Taubes Palais. — Kun tænker jeg undertiden paa, hvordan du vil kunde moere dig naar du kommer hjem. Jeg frygter at vort lille, stille simple Liv og Boelig skal forekomme dig dødt og kjedsommeligt, efter al den Stockholmske Herlighed. Jeg skal da gjøre alt hvad jeg kan for at fornøje dig, og jeg glæder mig over at Julen som altid pleier at moere dig saameget, er for Døren naar du kommer tilbage. Den gode Jul! jeg veed ikke, hvor jeg uden at tale om og tænke paa den, og uden den Travlhed som foregaaer den, skulde kunde leve denne lange Tid hvori jeg endnu skal undvære dig. Jeg har foresat mig om muligt, at være færdig med de værste Juleklap til du kommer igjen, saa at jeg kan have Frihed i de ti Dage som er imellem din Geburtsdag og Julen, til at ret tale med dig, spadsere med dig, og glæde mig ret af Hjertet over din Nærværelse og den forestaaende Jul, uden at have nogen Travlhed til at forstyrre denne min Nydelse. Jeg er derfor nu saa flittig : Jeg har alt længe været oppe hver Morgen inden Kl. 9, og syet til langt ud paa Aftenen for at faae adskilligt Arbeide færdigt, saa jeg kan komme til at begynde paa mine Juleklap. — I Aften sidde G., Weyse og Bruun og spille Boston, medens jeg skriver disse Linier til dig. I Morgen har jeg ikke godt Tid til at skrive, thi lille Lette kommer og skal læse med mig, og jeg vil nødig lade hende vente, det lille Dyr! — Dog af alting vil jeg nødigst lade en Postdag gaae bort, uden at tale med min egen Ludvig. Et Par Ord er dog bedre end intet. Sidst skrev jeg et meget langt Brev til dig. Det haaber jeg du har faaet. Du skal have to Breve for hver Uge du har været borte, thi vi har ingen Postdag forsømt at skrive. — Vi have tænkt at vilde sige dig, at dersom vor Correspondance skulde koste dig saamange Penge at det generede din lille Formue, eller anden saadan Finance Uheld skulde indtræffe, saa skal du kun lade os det vide, saa finde vi vel paa Raad til at hjælpe paa vort Barn. Dine kjere Breve kjøbte vi gjerne med vore sidste Penge.

s. 54Jeg sender dig herved tree smukke Avertissementer af Adresse Avisen; og en Comedie-Placat om Stærkodder. Jeg bilder mig ind at saadanne smaating moerer dig, og du styrker mig ogsaa deri, i dit sidste Brev.

Men Theemaskinen er paa Bordet. Kl. er halv Elleve, Weyse jamrer for at faae Theevand. Jeg maa derfor nødes til at holde op. Lev vel min bedste, gode Dreng. Alle gode Aander være med dig.

Din hengivne Moder.

P. S. Hils paa det venligste Doet. Myrhen og tak ham saa meget for hans Brev. Det glæder mig ret at vide at du har en Ven i ham i det fremmede Land. Jeg takker ham ret for hans Godhed, og ønsker ham al mulig Lykke i hans nye Stilling.

d. 23de Octbr. Da din kjere Gasorti i Dagsavisen tager Afsked med Publicum, saa sender jeg dig ogsaa dette Avertissement, for ikke at forholde dig din Deel af hans Taksigelser.